

భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

బొప్పన్న వెంకటేశ్వరలూ మరియు ఇతరులు

vs.

సూపరింటెండెంట్, సెంట్రల్ జైలు,

హైదరాబాద్ రాష్ట్రం.

యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా - ఇంటర్ వేనర్

[మెహర్ చంద్ మహాజన్, ఎస్. ఆర్. దాస్ మరియు భగవతి జెజె.]

నివారణ నిర్బంధం (నివారణ నిర్బంధం) (రెయిన్ సవరణ) చట్టం (XLI ఆఫ్ 1952), ఎస్.

11-A-చట్టం 22 ఆగస్టు, 1952న ఆమోదించబడింది -1952 సెప్టెంబర్ 30న అమలులోకి

తీసుకురాబడింది-1952 సెప్టెంబర్ 30న నిర్బంధం గడువు ముగియడం-1952 సెప్టెంబర్ 22న

నిర్బంధాన్ని 1952 డిసెంబర్ 31 వరకు హాజిగిన్ తొలగింపులు జారీ చేయడం -హాజిగిన్ తొలగింపు

యొక్క చెల్లుబాటు-జనరల్ క్లౌజుల చట్టం (X ఆఫ్ 1897), ఎస్. 22-చట్టం LXI ఆఫ్ 1952, ఎస్.

11-A (2), యొక్క వర్తింపు.

అర్జీదారుకు 1951 అక్టోబర్ 20వ తేదీన నిర్బంధ తొలగింపులు జారీ చేయబడ్డాయి మరియు

సలహా బోర్డుకు సూచించిన తరువాత, వేషుత్ మనిర్బంధాన్ని ఏకరియి మరియు తేదీ 1952

మార్చి 31 వరకు నిర్బంధం కొనసాగించాల్సిందని పేర్కొంది, 1952 మార్చి 20న, నిర్బంధాన్ని

సెప్టెంబర్ 30 వరకు హాజిగిన్ జారీ చేయారు. 1952 సెప్టెంబరు 22 న, నిర్బంధాన్ని మళ్లీ 1952 డిసెంబరు

31 వరకు హాజిగిన్ జారీ చేయబడింది. నిర్బంధాన్ని అక్టోబర్ 1, 1952 తరువాత హాజిగిన్ అధికారం

వేషుత్ వసీకి 1952 సెప్టెంబరు 22న లేదని ఎందుకనగా 1952 నాటి నివారణ నిర్బంధం (రెయిన్

సవరణ) చట్టం కి ఆగస్టు, 1952 లో రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందినప్పటికీ సెప్టెంబర్ 30, 1952వ

తేదీ నుంచే అమల్లోకి వచ్చిందని అప్పీలుదారులు తరఫున వాదించారు.

నిర్ణయించారు, (i) నాభారణ కాలం చట్టం 1897లోని సెక్షన్ 22లోని నిబంధనల మేరకు సెక్షన్ 22న నిర్బంధ కాలాన్ని హాజిగినోతాజాలీ చేసిన ఉత్తర్వులను సమర్థవంతమని; ఈ సెక్షన్ లోని "ఆర్డర్" అనే పదానికి అర్థం చట్టం కి య పనులు చేయవలసిన విధానం గురించి ఆదేశాలను నిర్దేశించే ఉత్తర్వు అని అర్థమయ్యి ఆ చట్టం అమల్లోకి రాకముందే ఒక చట్టం యొక్క నిబంధన కి య ఒక నిర్బంధం వేయకం గా వాస్తవికమైన ఉత్తర్వు చేయవచ్చు ఈ సెక్షన్ అర్థం.

(ii) నివారణ నిర్బంధం (రెండవ సవరణ) చట్టం , 1952 లోని సెక్షన్ 11-ఎ లోని "ఆర్డర్" అనే పదాలు ప్రారంభ నిర్బంధ ఉత్తర్వును సూచించవు , ఆ ఉత్తర్వులో నిర్బంధానికి కాలపరిమితి చట్టబద్ధంగా నిర్ణయించలేదు కాని చట్టం యొక్క సెక్షన్ 11 (1) ప్రకారం చివరికి ధృవీకరించబడిన నిర్బంధ ఉత్తర్వుకు మరియు పిటిషనర్ నిర్బంధాన్ని స్వయంచాలకంగా 1953 ఏప్రిల్ 1 వరకు పొడిగించినట్లుగా పరిగణించలేము సెక్షన్ 11-ఎ నిబంధనల ప్రకారం అప్పీలుదారులు నిర్బంధానికి సంబంధించిన ప్రాథమిక ఉత్తర్వులో నిర్బంధ కాలాన్ని పేర్కొనని వాస్తవం కారణముగా.

(iii) నివారణ నిర్బంధం (రెండవ సవరణ) చట్టం 1952 లోని సెక్షన్ 11-ఎ (2) లోని నిబంధనలను అమలు చేయడం ద్వారా అప్పీలుదారు యొక్క నిర్బంధం 1952 సెప్టెంబర్ 30 తరువాత కొనసాగలేదు , ఎందుకంటే అప్పీలుదారు నిర్బంధం గడువు ముగియాలనే తేదీ, అంటే 1952 సెప్టెంబర్ 30 ఇంకా మౌదటి సవరణ చట్టం (చట్టం XXXIV ఆఫ్ 1952) గడువు ముగిసిన తేదీ ఒకటే ఉండడం అనుకోకుండానే లేదా యాదృచ్ఛికంగా జరిగింది, ఉదాహరణకు 11 - ఎ(2) ఉత్తర్వులో తక్షణ కాలపరిమితిని నిర్దేశించి బంధించి దలకు అమలు అవుతారు .

(iv) సెక్షన్ 11-ఎ (2) లోని "తక్షణ కాలం" అనే పదానికి అర్థం 1953 ఏప్రిల్ 1 వరకు లేదా సెక్షన్ లో పేర్కొనిన 12 నెలల వ్యవధి ముగిసే వరకు హాజిగియబడని కాలం మరియు 1952 సెప్టెంబర్ 30 కంటే ముందు ముగిసే కాలం అని అర్థం.

(v) అందువల్ల అప్పీలుదారు ను 1952 సెప్టెంబర్ 30 తరువాత నిర్బంధించడం చట్టబద్ధం.

ప్రారంభిక అధికార పరిధి: రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం హేబియస్ కార్పస్ స్వభావంతో కూడిన రిట్ల కోసం అప్పీలు (1952 నాటి నం. 335, 350, 356, 362 మరియు 366).

ఎ. ఎన్. ఆర్. చారి (అమికన్ క్యూరీ) అర్జీదారుల తరపున

బి. గణపతి అయ్యర్ 1952 నాటి నం. 335 మరియు 356 అర్జీల లో ప్రతివాదుల తరపున.

హన్మంత్ రావు వైష్ణవ్ 1952 నాటి నం. 350, 362 మరియు 366 అర్జీల లో ప్రతివాదుల తరపున.

సి. కె. డబ్ల్యు. భారతదేశం సొలిసిటర్ జనరల్ (పోరస్ ఏ, మెహతా, అతనితో పాటు) ఇంటర్ వెనర్ తరపున.

1952 నవంబర్ 24. న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పును వెలువరించింది

మహాజన్ జె. - 1952 నాటి నివారణ నిర్బంధం (రెండో సవరణ) చట్టం LXI ఆఫ్ 1952 చట్టం IV లో చేరిన సెక్షన్ 11-ఎ అన్వయానికి గురియే ఈ అప్పీలు మరియు మరో నాలుగు, అనగా 1952 నాటి నం. 350, 356, 362 మరియు 366 లలో లేవనెత్తారు.

వ్యాజ్యాలకు 1950 నాటి నాల్గవ చట్టం 1951 ఏప్రిల్ 1వ తేదీతో ముగియాలని ఉండగా, ఆ సంవత్సరంలోనే ఒక సవరణ చట్టం ఆమోదించబడింది, ఇది ఇతర విషయాలతో పాటు 1952 ఏప్రిల్ 1 వరకు దాని జీవితకాలాన్ని పొడిగించింది. నివారణ నిర్బంధం (సవరణ) చట్టం 1952 అని పిలువబడే చట్టం 1952 లో (చట్టం XXXIV ఆఫ్ 1952) ఆమోదించబడింది. ఈ చట్టం యొక్క ప్రభుత్వం 1950 నాటి చట్టం యొక్క జీవితకాలాన్ని మరో ఆరు నెలలు అంటే 1952 అక్టోబరు 1 వరకు పొడిగించడం. 1952 ఆగస్టు 22 న, నివారణ నిర్బంధం యొక్క 1950 ను సవరించడానికి, నివారణ నిర్బంధం (రెండవ సవరణ) చట్టం చట్టం LXI ఆఫ్ 1952 అని పిలువబడే ఒక చట్టం రద్దీని ఆమోదించిన హాంబింది, దీని ద్వారా ఆ చట్టం జీవితకాలం 1954 డిసెంబర్ 31 వరకు పొడిగించబడింది. కోయ్ వెళ్ళు త మనియమించిన తేదీ నుంచి ఇది అమల్లోకి రుక్మణి ఉంది. 1952

సెప్టెంబర్ 15 నాటి నాటిఫికేషన్ ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వం 1952 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీనీ కార్యచర్యలు అమలులోకి రావడానికి తేదీగా ప్రకటించింది.

అప్పీలుదారుకు 1951 అక్టోబర్ 20న నిర్ణయ ఉత్తర్వులు జారీ అయ్యాయి. నిర్ణయాలకు గల కారణాలను 1951 నవంబర్ 1న ఆయనకు సమర్పించారు. అతని కేసును సలహా బోర్డుకు సూచించారు 1951 నవంబర్ 24న. డిసెంబర్ 13, 1951 న తన నివేదికను సలహా బోర్డుకు సమర్పించింది. సంబంధిత ప్రభుత్వం జనవరి 21, 1952 న నిర్ణయాలను ధృవీకరించింది. 1952 మార్చి 31వ తేదీ వరకు నిర్ణయాలను కార్యచర్యలు అమలు చేయడానికి. 1952 మార్చి 29న అప్పీలుదారు నిర్ణయాలను 1952 సెప్టెంబర్ 30 వరకు, మరియు 1952 సెప్టెంబర్ 22న మళ్ళీ 1952 డిసెంబర్ 31 వరకు వాయిదా వేయించారు. ఇతర అప్పీలులో కూడా నిర్ణయాలను 1952 డిసెంబర్ 31 వరకు వాయిదా వేయించారు. 1952 సెప్టెంబర్ 22న చివరి ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. అయితే ఈ పొడిగింపు కోసం కొత్త చట్టంలోని అధికారాలను ఉపయోగించడం ద్వారా మినహా 1952 సెప్టెంబర్ 30 తర్వాత నిర్బంధాలను కొనసాగించలేరు.

1952 సెప్టెంబరు 22న, 1952 అక్టోబరు 1 తర్వాత నిర్బంధాలను కొనసాగించడానికి, అంటే, అప్పుడు అమలులో ఉన్న చట్టం యొక్క జీవితకాలం దాటిన తర్వాత, పొడిగింపు ఉత్తర్వు చేయడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికార పరిధి లేదని మరియు నిర్బంధ కాలాన్ని డిసెంబర్ 31, 1952 వరకు పొడిగించిన ఉత్తర్వు చట్టవిరుద్ధం అని బందీల తరపున వాదించారు. మా అభివేరణలో, ఈ వాదన బాగా స్పష్టమైంది. 1952 నాటి నివారణ నిర్బంధం (రెండోసవరణ) చట్టనిబంధనల ప్రకారం నిర్ణయ కార్యచర్యలు వాయిదా వేయడానికి అధికారం తమకు ఉందని, సవరించిన చట్టం ఇంకా అమలులోకి

రకువ్షణికి ఆ చట్టాన్ని వర్షించుట ఆమోదియైన తరువాత ఆ అధికారాలను ఉపయోగించుకొనవచ్చు వేరకూడా 1952 సెప్టెంబర్ 22న ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను సమర్థించాలని రక్షణవ్యూహ తమ తరపున కోరారు. జనరల్ కెల్లాల చట్టం (X ఆఫ్ 1897) లోని సెక్షన్ 22 లోని నిబంధనలపై ఈ వ్యతిరేకతను ఉంచారు. సెక్షన్ 22 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: ---

"ఏదైనా కోర్టు చట్టం లేదా రెగ్యులేషన్ ఆమోదియైన వెంటనే అమల్లోకి రాకవలె, నియమాలు లేదా బైలాస్ ను రూపొందించడానికి లేదా చట్టం లేదా రెగ్యులేషన్ యొక్క అనువర్తనానికి సంబంధించి ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి అధికారం ఇవ్వబడింది. లేదా ఎవ్వరూ, ఎక్కడ, లేదా ఏ పక్షానికి సంబంధించి ..... చట్టం లేదా రెగ్యులేషన్ కి ఏ ఏదైనా చేయవలసి వస్తే చట్టం లేదా రెగ్యులేషన్ ఆమోదియైన తరువాత ఆ అధికారాన్ని ఎవ్వరూ ఉపయోగించవచ్చు; కానీ చట్టం లేదా రెగ్యులేషన్ వారలంభమయ్యేవరకు నియమాలు, బైలాస్ లేదా అలా చేసిన లేదా జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వులు అమల్లోకి రావు."

ఈ సెక్షన్ 1899 ఇంగ్లీష్ ఇంటర్ ప్రెటేషన్ చట్టాన్ని సెక్షన్ 37కు అనుగుణంగా ఉంటుంది. అది ఒక చట్టం అమల్లోకి వస్తేనే ఆశాభావముతో ఒక చట్టం అమల్లోకి వచ్చే తేదీకి ముందే నిబంధనలు, బైలాస్, ఆర్డర్లు రూపొందించడం దీని ఉద్దేశం. మరోమాటలో చెప్పవలంటే, ఇది చట్టం రూపొందించడానికి ముందు చేసిన నియమాలు, బైలాస్ మరియు ఉత్తర్వులను ధృవీకరిస్తే చట్టం ఆమోదియైన తరువాత మరియు చట్టం అమల్లోకి రాకుండాకి సన్సకూకంగా వీటిని తయారు చేస్తారు. కొత్త చట్టంలోని ఏదైనా నిర్దిష్ట సెక్షన్ ద్వారా అందించబడిన అధికారాన్ని వినియోగించుకుంటూ ఏ వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగానైనా వాస్తవికమైన ఉత్తర్వులను జారీ చేయడానికి ఇది

రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అనుమతి లేదా అధికారం ఇవ్వదు.

"దీనికి సంబంధి యి" సెక్షన్ యాక్టపదలు సెక్షన్ దేవతా ఇవ్వడైన అధికారం యాక్టపరిమితిని మరీయ పరిధిని సూచిస్తాయి. ఈ చట్ట వ్యవస్థలం ఏ పని చేయాలననా సమయ , పక్షానికి సంబంధి యి మాత్రమే ఉత్తర్వులు జారీ చేయవచ్చు. కక్ష చట్టాని ఏవనా నిబంధనలు వ్యవస్థి యిన అధికారాలను ఉపయోగి యి నిర్ణయనని హాజిగి యాలని ఆదేశి యడం చట్ట కి య ఏదనా చేయవలనిన సమయ లేదా విధానానికి సంబంధి యిన ఉత్తర్వులు కాదు. చట్టవ్యవస్థలం, చట్ట అమల్కి వచ్చు తరవత మాత్రమే అటు వంటి ఉత్తర్వులు ఇవ్వలరు తప్ప అమలులోకి అడి వనతయనే ఆశభావముతోకాదు. పునరావలోకించే నిర్వహణ లేని ఈ చట్టఅమల్కి రక మండు చేనిన ఉత్తర్వులను ధివనీకరి యజాలదు. ఈ సెక్షన్ లోని "ఉత్తర్వు" అనే పదం అంటే చట్ట కి య చేయాలనన పనుల గురి యి ఆదేశాలు ఇచ్చే ఉత్తర్వు అని, చట్ట అమల్కి రకమండు ఆ తరహా ఉత్తర్వులు జారీ చేయవచ్చు, అయితే చట్ట అమల్కి రకమండు ఫలానా వ్యక్తి వ్యక్తికంగా వాస్తవికమైన ఉత్తర్వులు జారీ చేయవచ్చు దీని అర్థంకాదు మాకు అనిపిస్తోంది. అందువల్ల కక్ష వ్యవస్థ తమ తరపున లేవనెత్తు వాచనకు బలం లేదని, 1952 సెప్టెంబర్ 22న బందిల నిర్ణయనని 1952 డిసెంబర్ 31 వరకు హాజిగి నత్రాజీ చేనిన ఉత్తర్వులు చట్టవిరుద్ధమని మా అభివరయ .

కోయ్లవ్యవస్థ తమ తరపున గౌరవ నూనిటిర్ జనరల్ జోక్ యచేసుకుని అప్పీలు తోవలు సంబంధిత అప్పీలు లోని ఇతరుల నిర్ణయం చట్టవిరుద్ధమని వచి యారు, ఎండుకంటే ఈ కేసులనని యిలో నిర్ణయం యాక్ట నిర్ణయ కాలానని వరలంభ ఉత్తర్వులలో వేరకనలేదు మరియు సెక్షన్ 11- ఎ

(2) ప్రభావం తో , పిటిషనర్ల నిర్బంధం స్వయంచాలకంగా 1953 ఏప్రిల్ 1, వరకు పొడిగించబడింది.

ఉత్తరచట్ట [నివారణ నిర్బంధం , (రెండవ సవరణ) చట్టం 1952] లోని సెక్షన్ 10, ఈ నిబంధనలలో ఉన్న ఉత్తరచట్టం 11-ఎ ను జోడిస్తే. అది ఈ విధముగా ఉంది:

(1) సెక్షన్ 11 కి య ద్ధ వీకరి యబడిన ఏదైనా సిర్ బంధ ఉత్తరచట్టం అను గుణంగా ఏ ఏదైనా సిర్ బంధి యగల గరిష్టవద్ద సిర్ బంధ తేదీ నుండి పన్నెండు నెలలు .

(2) సబ్ సెక్షన్ (1) లో ఏదైనా ఉన్నట్లయితే, సెక్షన్ 11 కి య ద్ధ వీకరి యబడిన ఏదైనా సిర్ బంధ ఉత్తరచట్టం నివారణ నిర్బంధం (రెండవ సవరణ) చట్టం 1952, వేరలంభానికి ముందు, ఉత్తరచట్టం తక్షణం వద్దని వేరలంభానికి, 1953 ఏప్రిల్ 1 వ తేదీ వరకు లేదా సిర్ బంధ తేదీ నుండి పన్నెండు నెలల గడువు ముగిసే వరకు, ఏ సిర్ బంధ కాలం తరువాత మిగిలిన అమలు లోకాననగుతుంది.

(3) నివారణ నిర్బంధం (సవరణ) చట్టం 1952 (XXXIV ఆఫ్ 1952) యొక్క సెక్షన్ 3 లో వేరలంభాని ఏదైనా పిరు ద్దగా ఉన్నట్లయితే సబ్ సెక్షన్ (2) యొక్క నిబంధనలు అమలుకొని వస్తాయి, అయితే ఈ సెక్షన్ లో ఉన్న ఏదీ ముందుగా సిర్ బంధ ఉత్తరచట్టం ఉపసంహరించుకునే లేదా సవరించే సంబంధిత వేరలంభానికి అధికారం వేరలంభానికి చేయదు .”

ఈ విభాగం యొక్క వేరలంభాని సిర్ బంధం లో సబ్ సెక్షన్ (2) లోని "ఉత్తరచట్టం" అనే పదం సిర్ బంధం యొక్క వేరలంభాని కేసులో సూచించబడిన మరొక అటువంటి ఉత్తరచట్టం చట్టంలో పరిగణించబడనందున ద్ధ వీకరణ కేసులో సూచించబడిన సూచించబడింది. మా అభివేరలం వేరలం, ఈ వాదన సర్వనది కలు. ఈ వేరలంభాని 1951 నాటి అర్డ్ నెం.308 [మఖన్ సింగ్ తాల్కా v. పంజాబ్ రెవెన్యూ (1)] లో సిర్ బంధం యొక్క వేరలంభాని కేసులో సిర్ బంధ కాలాని

నీరొబించడం చట్టయొక్క కౌకపథకానికి విరుద్ధమని మరియు సలహాము డలి మండు ఉంచినవేపడు
 అప్పీలుదారు కేసును నిష్పక్షింగా పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి ఇది పక్షాంతం చూపుతుంది
 కాలెండ్రీనిని సమర్థవలేమని తీరేపనిచేసింది. ఆ తీరేప 1951 డిసెంబరు 10 న వెలువడింది.
 శకునల నిరొహం, శకున సూత్రాల వేరూలం చట్ట LXI ఆఫ్ 1952 లోని సెక్షన్ 11-ఎ ను
 వారొబుంటు అమలు చేసినవేపడు నిరొబుం యొక్క వేరూలంభ కేసులో ఏ కాలపరిమితిని
 వేరొకనలేమని ఈ కాలెండ్రీనిని కున్సనిరొబుం గురించి తెలిసి ఉంటుందని భావించాలి. - వారొబుంటు
 సబ్ సెక్షన్ (2) లో ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ (రెండవ సవరణ) చట్టం, 1952 ప్రారంభానికి ముందు సెక్షన్
 11 కింద ధృవీకరించబడిన ప్రతి నిర్బంధ ఉత్తర్వు , ఉత్తర్వులో తక్కువ వ్యవధిని నిర్దేశిస్తే తప్ప , ఒక
 నిర్దిష్ట తేదీ వరకు అమలులో కొనసాగుతుంది అని పేర్కొన్నప్పుడు , అది నిరొబుం యొక్క వేరూలంభ
 కేసులోని సూచించకుండా "ఉత్తర్వు" అనే పదాల ద్వారా సూచించడానికి ఉద్దేశించబడింది.
 ఎందుకంటే ఆ క్రమంలో నిర్బంధం యొక్క కాలాన్ని చట్టబద్ధంగా పేర్కొనలేము , కానీ చివరికి సెక్షన్
 11 (1) కింద ధృవీకరించబడిన నిర్బంధ ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా ఆ దశలో వేరొ బంది
 విషయం లోని నిరొబుం కాలానికి వేరొకనడానికి వేరొబుం తవనికి తగిన సవరణ ఉందని మేము చెప్పినవేపడు
 మేము ఎటువంటి వివాదాస్పదమైన పరిస్థితి లో లేము . సబ్ సెక్షన్ (2) ఉత్తర్వులో ఒక వ్యవధిని
 పేర్కొనడం ను సూచించినప్పుడు, అది నిర్బంధం యొక్క ప్రారంభ క్రమాన్ని కాకుండా సెక్షన్ 11 (1)
 కింద ధృవీకరించబడిన నిర్బంధ ఉత్తర్వులను సూచించాలని భావిస్తుందని మేము సంతృప్తి
 చెందుతున్నాము.

(1) [1952] ఎన్. సి. ఆర్. 368.

వెంకటేశ్వర ఉత్తరంలో వేరేకనన కాలపరిమితి చట్టం యొక్క జీవితానికి నిరూపించిన తేదీకి సమానంగా ఉందని, కాలపరిమితి యొక్క నిర్ణయ పూర్తిగా అనవసరమని, అందువల్ల కొత్త చట్టంలోని సెక్షన్ 11-ఎ లోని సబ్ సెక్షన్ (2) ను అమలు చేయడం ద్వారా నిర్బంధ ఉత్తర్వులు 1953 ఏప్రిల్ 1 వరకు కొనసాగవచ్చని, వాస్తవానికి ఆ ఉత్తర్వులో ఏ కాలపరిమితిని పేర్కొననట్లు అని వాదించారు. సెక్షన్ 11-ఎ (2) లో ఉపయోగించిన భిన్న ప్రకారం ఈ వాదనను కనీసం ఇలాంటి ఈ విభాగంలో ఉపయోగించిన పదబంధాలు చట్టం XXXIV ఆఫ్ 1952 యొక్క సెక్షన్ 3 లో ఉపయోగించిన భిన్న తీవ్ర వ్యత్యాసం కలిగి ఉన్నాయి మరియు లక్ష్యం అదే ఉండేలానే తెలియజేసినట్లుంటే, చట్టం XXXIV ఆఫ్ 1952 యొక్క సెక్షన్ 3 లో మాదిరిగానే సెక్షన్ 11-ఎ (2) లో అదే భిన్న ఉపయోగించేది. ఆ సెక్షన్ ఇలా ఉంది: -

“ ప్రధాన చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద ధృవీకరించబడిన మరియు ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు అమల్లో ఉన్న ప్రతి నిర్బంధ ఉత్తర్వు ఈ చట్టం ద్వారా సవరించిన ప్రధాన చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం ధృవీకరించినట్లుగా అమల్లో ఉంటుంది ; అందుకనుగుణంగా నిర్ణయ కాలానికి అటువంటి నిర్ణయ ఉత్తరంలో వేరేకనన వేపడ లేదా (ఏదైనా పదాల రూపంలో) కాలవేయబడి లేదా వేరేకనన చట్టం గానీ వరకు లేదా 1952 మార్చి 31వ తేదీ వరకు వేరేకనన వేపడ, మెంబర్ యొక్క అమల్లో ఉన్న కాలం అటువంటి నిర్ణయ ఉత్తరాలు అమలు లో ఉంటాయి. ”

ఒక ఉత్తర్వులో పేర్కొన్న తేదీ చట్టం జీవితకాలంతో ముడిపడి ఉంటే నిర్బంధం స్వయంచాలకంగా మరింత కాలానికి కొనసాగుతుందని పార్లమెంటు చెప్పాలనుకున్నప్పుడు , స్పష్టమైన మరియు నిర్వచనమైన భాషలో మరియు తగిన పదాలను ఉపయోగించడం ద్వారా చెప్పింది. నిర్ణయ కాలానికి నిరూపించడానికి నిర్ణయించిన తేదీ చట్టం గడువు ముగిసే తేదీతో ముడిపడి ఉన్న సందర్భాలు ఉండవచ్చు, అలాంటి కేసులను నిర్ణయించే కవర్ చేయడానికి సెక్షన్ 3 లో నిర్ణయమైన

సిబంధనను చేసి యి. సెక్షన్ 11-ఎ (2) లో మాత్రమే తక్కువ వేషుధిని ఉత్తొవలొవేరొకనొయితే ఆ తేదీకి బంది విడుదలకు అర్హుని వేరొకటి. అప్పొలుదారు కు వొవొరొకంగా జాలే చేసిన ఉత్తొవలొ మరొయ సుబంధిత అప్పొలలొ జాలే చేసిన ఉత్తొవలలొ, 1952 సెప్టెంబర్ 30 ని సొరొబుధం కుసనగే తేదీగా సొరొబు యారు మరొయ సెక్షన్ 11 - ఎ యొకొకసబ్ సెక్షన్ (2) సిబంధనలను అమలు చేయడం దొవలొవలొ వొవొవొ సొరొబుధం ఆ తేదీ తరువత కుసనగడలొకి వొవొవొ, ఎండుకంటే అనుకొకుండా లేదా యొద్యు చెక్కికంగా ఆ తేదీ మొదటి సవరణ చట్టం యొకొక గడువు మ గొయొనొన తేదీతొ సమాసంగా ఉంది.

సొరొబుధునొ కుసనగొ యలొనొ తేదీని ఉత్తొవలొవొవొరొకనొయొకి, 1952 సెప్టెంబర్ 30 కంటే తక్కువ కాలపరిమొతిని సొరొబుధించలేదని, (చట్టం XXXIV ఆఫ్ 1952 గడువు మ గొయొనొనతేదీ) మరొయ బందిలు సెక్షన్ 11-ఎ లొని సబ్ సెక్షన్ (2) సిబంధనల వొవొవొ జనలొనొ హొందడలొకి అర్హులు కలని వచొయారు. ఈ వచనను వొరొకరణపరంగా సొలబెట్టడం కవొట్ట "ఉత్తొవలొ తక్కువ వొవొవొని వొరొకనొకవొతే" అనే పదాలు ఆ వొయొనే వొరొకనొకలాలను సొవొవొవొగా సూచొనొవొయొ, అనగా మొదటి ఏప్రిల్, 1953, లేదా సొరొబుధ తేదీ నుండి పనొనెడు నెలల గడువు మ గొనొ తేదీ. చట్టం XXXIV ఆఫ్ 1952 గడువు మ గొనొ తేదీ గురి యొ వలొలొ ఎటవంటి వొవొవొన లేదు. గొరవ నొలొనొనొటొరొ జనరలొ ద్యువొవొవొ ఈ విభలొలొనొ నచలొదగొ చదవడం మరొయ దలొ వొరొకరణం వొవొ అకొవొవొనవొపడు, విశొషణం "తక్కువ" 1953 ఏప్రిల్ 1వ తేదీ లేదా సెక్షన్ లొ వొరొకనొబడిన పనొనెడు నెలల కాలపరిమొతి మ గొనొ తేదీ గురి యొ వొవొవొన ఉంది అని మరొయ 1952 సెప్టెంబర్ 30 నాలొ పూర్వపు తేదీని సూచొ యలేమని అంగొకరి యారు.

ప్నై వేరొకనకరణాల వల్ల మా తీరపలో, 1952 సెప్టెంబర్ 30 తరువాత, ఈ అర్జీ లోని
 అర్జీదారును మరియు ప్నై వేరొకన ఇతర అర్జీలలో ఉన్నవారిని నిర్బంధించడం చట్టబద్ధంగా
 మారేయి, అందువల్ల ఈ అర్జీ లోని మరియు 1952 నాటి అర్జీ నం. 350, 356, 362 మరియు 366
 లలోని అర్జీదారులను తక్షణమే విడుదల చేయాలని మేము ఆదేశిస్తున్నాము. 1952 డిసెంబర్ 31
 వరకు తమ నిర్బంధాన్ని పాటించుకోవాలి. 22న జారీ చేసిన పాటిగా ఉత్తరాల కరణంగావారు
 నిర్బంధంలో ఉన్నారు. ఆ రోజున అమల్లో ఉన్న చట్టాల్లో ఆ ఉత్తరాల జారీ చేసే అధికారం రక్షణ
 వల్ల తప్పింది లేదు. 1952 సెప్టెంబర్ 30, వారి నిర్బంధం ఒక నిమిషం మరియు మూడు గంటలకు
 అయ్యే ఉత్తరాల ద్వారా కూడా తేలికగా వేరొకనబడింది మరియు ఆ తేలికగా మించి వారి నిర్బంధ
 ఉత్తరాల చట్టబద్ధమని సెక్షన్ 11 - ఎ (2) యొక్క నిబంధనలపై లేదా అసలు చట్టంలోని
 సెక్షన్ 11 (1) నిబంధనల మేరకు సమర్థించబడదు.

అర్జీలు అనుమతించబడ్డాయి.

వేరొకన మరియు ఇంటర్ వెనర్ తరపున ఏజెంట్: జి. హెచ్. రాజాధ్యక్ష.